

Stefania Caterina i Tomislav Vlašić

Napredovati u punini

3-dio-„Majčinstvo i očinstvo u Bogu“

(Tekst iz video zapisa od 15. Ožujka 2012)

Stefania Caterina(S.C): Pozdravljamo vas predragi slušatelji! Nastavljamo sa razvijanjem započete teme koju smo nazvali: „Napredovati u punini“. Danas se želimo suočiti sa jednim jako važnim i osjetljivim argumentom: očinstvo i majčinstvo kakvi su u Bogu. Radi se o temeljnom aspektu koji nam pomaže razumjeti naše mjesto kao pojedinaca u naumu Božjem; naime, očinstvo i majčinstvo djeluju u muškarcu i ženi, i preko njih Gospodin ostvaruje mnoge od svojih planova.

Tomislav Vlašić(T.V): Smatramo prije svega, da su muškarac i žena sredstva Božja. Što znači da je Bog stvorio muškarca i ženu da budu Njegova sredstva, kako bi mogli zajedno sa anđelima upravljati cijelim svemirom. Po stvaralaštvu muškarca i žene i po stvaralaštvu anđela, koji motre Božje lice, Bog drži cjelokupno čovječanstvo, jer Bog ne djeluje sam. Odavde proizlazi Božanski autoritet koji se očituje po očinstvu i majčinstvu, jer su oni utemeljeni u Bogu. U isto vrijeme ovaj argument od danas, pomaže nam razmišljati o definitivnom zaokretu u razvoju čovječanstva¹ o čemu smo ranije govorili, kako bismo bili povedeni prema novom stvaranju, te prihvatili ova sredstva u njihovoj istinitosti i originalnosti, onakvima kakvi su u Bogu. Dolazi vrijeme u kojem nijedan autoritet koji ne bude ukorjenjen u Bogu, neće moći opstati; samo autoritet utemeljen u Bogu i ispunjen Božanskom stvaralačkom snagom, moći će vršiti svoju službu u korist čovječanstva.

Vratimo se dakle, na početak, na izvještaj iz Biblije: Bog je stvorio muškarca i ženu na svoju sliku, muško i žensko stvori ih. Stvorio je dva različita bića a ipak komplementarna, svakoga ponaosob i sjedinjene zajedno. Biblija tvrdi da muškarac i žena, sjedinjeni postaju jedno. Adam, čovjek prepoznaje u svojoj ženi *“kosti od svojih kostiju i meso od svoga mesa”*². Sjedinjenje između muškarca i žene, međutim, ide dalje od fizičkog i biološkog aspekta. Radi se o sjedinjenju u Duhu Svetom koje se očituje u muževnosti muškarca i ženstvenosti žene i djeluje među njima, kako bi jedno drugom prenosili Duha Božjeg. Tako oboje primaju svjetlo

¹ Video zapis od 25/2/2012 pod naslovom „ Definitivni zaokret u razvoju čovječanstva“ prikazanog na ovoj stranici

² Usp Post. 2,23

i postaju sposobni na pravi način razlikovati, glede izbora partnera; u isto vrijeme muškarac i žena sjedinjeni izražavaju Božje stvaralaštvo.

Tako je bilo na početku, kada je Bog stvorio muškarca i ženu. Obadvoje su vršili svećeničku, proročku i kraljevsku službu. Može izgledati malo čudno, ali je tako. Čovjek nije mogao vladati stvorenjem u Bogu, ako ne stoga da ga vraća k Bogu; upravo to je zadatak jednog svećenika. Nije mogao upravlјati stvorenjem u Božje ime a da mu ne očituje istinu Božju, koja se izražava preko neprestanog titraja o kojem smo govorili, i o kojima smo čitali u zadnje dvije poruke Duha Svetoga.³ Nakon istočnog grijeha, došlo je do rascjepa u muškarcu i ženi i jednako tako između njih; razina odnosa između muškarca i žene jako se snizila, nakon istočnog grijeha. Instinkt je prevladao nad djelovanjem Duha Božjega, i tako je narušen sklad. Žena, kako je pisano u Bibliji, žena je bila nošena željom da se sjedini sa svojim muškarcem, ali muškarac je dominirao nad njom.⁴ Posljedice su bile očigledne: već u četvrtom poglavlju, čitamo o Abelovoj smrti, koji je ubijen od svog brata Kaina, to je očigledan plod ovog nereda. Čovjek i žena, nakon istočnog grijeha, zatvorili su se Duhu Božjem i oslonili su se na jedan drugi moćni duh koji ih je prevario; duh zla.

U ovom vremenu, Bog će povratiti sa svom svojom snagom par muško-žensko, koji je prva ćelija društva i Božjeg naroda na svoj izvor, kako bi se ostvario naum koji je imao sa muškarcem i ženom od samog početka njihova stvaranja. Sada ćemo se osvrnuti na pozitivne primjere koji postoje u svemiru a koji nam daju nadu da je ovo moguće ostvariti. Stefania će nam govoriti o tome.

S.C: Na planetima koji su ostali vjerni Bogu, gdje ljudi nisu počinili istočni grijeh i nisu se pobunili protiv Boga, muškarci i žene imaju duhovne i fizičke potencijale drugačije od naših; u njima su ostali netaknuti, ili ostale su im skoro sve one povlastice koje je čovjek imao prije istočnog grijeha. Na tim planetima odnos između muškarca i žene je potpuno drugačiji u odnosu na onaj na Zemlji; mogla sam to vidjeti u mojim proživljenim iskustvima i iz pojašnjenja koja sam primila, ali isto tako kroz susret sa mnogom braćom i sestrama sa tih planeta. Zašto je drugačiji odnos muško-žensko? Jer kod njih nije narušen sklad koji je postojao u naumu Božjem. Muškarac i žena, na planetima vjernim Bogu, nisu dva razdvojena individualca koja se susretnu, sviđaju se jedno drugom i sjedine se. Ne! Oni su oboje dio istog plana Božjeg, i zajedno vrše poslanje koje se savršeno uključuje u taj plan. U njihovu odnosu ne postoje ova obilježja koja su nažalost tipična za Zemlju i druge planete koje su se pobunile protiv Boga, kao npr. seksualna izopačenost, ekstremna sebičnost, ljubomore, suparništva, itd. Nasuprot, muškarac i žena na planetima vjernim Bogu čuvaju njihovu originalnost, očinstvo i majčinstvo i potpuno su svjesni toga. Sjedinjuju se, kako bi se u njima i između njih ostvarila punina koja dolazi od Boga, koja je postojala od početka stvaranja i koja će biti u novom stvaranju. Ona postoji i u svakome od nas na Zemlji, ali kao sjeme.

³ Usp. Poruke Duha Svetoga od siječnja i veljače 2012 objavljene na ovoj stranici

⁴ Usp. Post 3, 16

<http://premanovomstvaranju.org>

Muškarac i žena na planetima vjernim Bogu, sjedinjuju se i iz tog jedinstva konkretiziraju puninu originalnosti; tako ostvaruju Božji plan o kojem smo govorili, taj da upravljaju svim stvorenjem. Doista, muškarac i žena vrše zajedno svoje poslanje; svaki par ima svoje poslanje, koje je prije svega, svećeničko poslanje, proročko i kraljevsko, a koje se konkretizira također i u specifičnom zadatku svakog para. Susrela sam npr. parove u kojima su i muškarac i žena inženjeri ili liječnici itd. Ova njihova zanimanja ipak nisu u centru; u centru je poslanje koje im je Bog povjerio, da se brinu i upravljaju životom njihova planeta, koje se ostvaruje isto tako preko specifičnog zadatka svakog para. Stoga sve ono što jedan par proživljava prenosi se na sve ljude s tog planeta; njihova snaga, njihova punina, njihovo jedinstvo u Kristu, u Bogu. Sve ovo donosi ogromne prednosti ovim čovječanstvima, jer sklad između muškarca i žene, znači sklad za cijeli narod; nema ratova, nema svađa. **Puno puta nam je rečeno da svi ratovi na Zemlji, podjele koje su prisutne u našem čovječanstvu, dolaze iz ogromnog loma između muškarca i žene, nastalog kao posljedica istočnog grijeha.** Na planetima vjernim Bogu nema nesloge među pripadnicima naroda, upravo stoga jer nema nesloge između muškarca i žene. Svaki par kada rađa djecu i na taj način produžuje vrstu, vrši svoje poslanje; ne rađa iz sebičnosti, da ima jedno dijete samo za sebe, nego to čini u svjetlu napretka njihova čovječanstva, prema zakonima Božjim.

Na planetima vjernim Bogu postoje parovi koji su postavljeni na čelo društva, koji upravljaju cijelim planetom; ovdje trebamo uzeti termin upravljati, ne kako mi na njega gledamo, nego u smislu službe u korist svih ljudi. Par koji upravlja jednim planetom, hrani svojom snagom, molitvom i ljubavlju sve ljude kao i život tog planeta. Npr. postoji jedan planet koji biva natopljen i postaje plodan od vode koja izvire iz hrama. Hram je centar života za to čovječanstvo koje se tamo okuplja hvaliti Boga. Svećenički par koji upravlja planetom, svojom molitvom i prikazanjem Bogu i svojom službom braći, drži na životu ovaj izvor i voda može nastavljati teći iz hrama. Jasna vam je dakle, važnost obostranog prikazanja jedno za drugo i zajedništvo ovog para u svećeničkom prikazanju, koje osigurava život cjelokupnom čovječanstvu jednog planeta.

T.V: Gledajući na ovu stvarnost ljudi vjernih Bogu, te uspoređujući je s ovom na Zemlji, možemo se uplašiti poradi situacija u kojima se nalazimo. **Želio bih vam međutim, ukazati na jedan model koji nadilazi čak i ljude vjerne Bogu, a koji je među nama: radi se o Djevici Mariji i Svetom Josipu.** Par koji je Bog izabrao a koji živi majčinstvo i očinstvo koje već daje predokus onoga što će biti u novom stvaranju. Marija i Josip predstavljaju jedini par u svemiru koji je živio bezuvjetno Božji naum, u punini vremena. Marija je začela na izvanredan način, po djelovanju Duha Svetoga. Josip se sjedinio s ovim Božjim naumom da bi posluživao Božje djelo; njih oboje su se stavili u službu Sinu Božjem, živjeli su za Njega, vođeni Duhom Svetim. To je ogromna stvar, za nas muškarce i žene na Zemlji to je velika milost i prednost, da se Isus Krist utjelovio upravo na Zemlji. Hvalimo Boga jer smo imali na Zemlji par koji je živio uzvišeni odnos u Bogu i koji je model za buduće čovječanstvo; model je za cjelokupno čovječanstvo iz svemira i za sve one koji idu prema punini.

<http://premanovomstvaranju.org>

Presveta Djevica Marija sjedinila se sa Kristom još od trenutka začeća Spasitelja, unatoč tome što se to dogodilo u predskazanju žrtve Kristove. Sjedinila se sa Kristom i služila mu. Isto tako i Sveti Josip se sjedinio sa Kristom i služio mu. **Ovo je prva ćelija Crkve**, model za Crkvu i ne može biti drugačije: par je temeljno sredstvo ne samo društva, nego i života u Bogu.

Marija se sjedinila sa Kristom, na poseban način, pod križem; tamo je postala Majka čovječanstva. Također i Sveti Josip, iako je ranije umro, bio je prisutan u duhu; znamo doista, da tko je u Bogu, iako je pokojni nastavlja svoje poslanje. Stoga Crkva Sv. Josipa naziva čuvarom Crkve, Božjeg naroda. Želio bih da za njega izaberemo i jedan drugi izričaj: „Brižljivi Otac Crkve“, ili „Ljubljeni Otac Kristov u njegovoj Crkvi“ da bismo doista otkrili njegovo očinstvo zajedno sa Marijinim majčinstvom.

Moj govor se može činiti malo čudnim, jer smo naviknuti vidjeti rađanje Crkve na Pedesetnicu. Ne, Crkva se rodila u Marijinoj utrobi i rasla je u Nazaretskoj obitelji. Pedesetnica je bila potvrda sa strane Duha Svetoga, od strane Crkve i ujedno početak njezina poslanja. Ovdje isto tako možemo vidjeti da Bog uzima muškarca i ženu kao temeljna sredstva za jednu zdravu duhovnost; trebamo dakle nastaviti ići naprijed našim putem, i otkriti prisutnost Gospe i Sv. Josipa u našem životu i u odnosu u dvoje.

S.C: Nažalost mi kršćani smo naviknuti promatrati Sv. Josipa kao neki sporedni lik. Nasuprot, Sv. Josip, kao što sam mogla shvatiti iz proživljenih iskustava, živio je konkretno očinstvo prema Isusu; pomagao mu je, štitio i čuvao kako bi se on mogao pripremiti za svoje poslanje; To je činio zajedno sa Marijom. Stoga nam je bilo ponovljeno puno puta da Sv. Josip nije obični svetac. Kao što je bio čuvar Isusu Kristu dok je bio na Zemlji, u isto vrijeme je čuvar Božjeg naroda, jer pod križem Marija je bila prisutna kao Majka čovječanstva i Crkve, ali i duh Sv. Josipa je bio prisutan kao oca Crkve. Mi nazivamo Crkvenim ocima mnoge svece, opravdano, jer su darovali svoje očinstvo u službu Božjeg naroda; stoga više moramo misliti na sv. Josipa kao na oca koji čuva život Isusa Krista u Božjem narodu i surađuje s poslanjem koje Krist nastavlja vršiti preko Njegova naroda.

Važno je razumjeti da je Nazaretska obitelj prva ćelija Crkve, zatim su se s njom sjedinili apostoli, učenici i žene; tako se stvarala sve šira obitelj koja je upravo Crkva, Božji narod. Na dan Pedesetnice Duh Sveti je potvrdio ono što je već bilo započelo, jer On uvijek potvrđuje ono što Bog započinje u jednoj duši i cjelokupnom narodu.

Marija i Josip su figure koje se međusobno nadopunjuju; u svim mojim iskustvima, mogu reći da sam vidjela da uvijek djeluju zajedno. Npr. u iskustvu koje sam imala sa dušama koje ulaze u raj, Gospa je primala duše, ali Sv. Josip ih je pratio prema raju. Iako u njihovoj različitoj originalnosti Marija i Josip vrše poslanje svećeničkog para; naravno ne govorim o paru kako ga mi vidimo, govorim o duhovnom zajedništvu između muškarca i žene koji su prikazali njihove živote Bogu i koji zajedno djeluju na korist cjelokupnog čovječanstva.

T.V: U Centralnoj Jezgri Gospa i Sv. Josip su prisutni kao Majka i Otac. Iskusili smo, da se bez njih ne postiže ni dubina ni ravnoteža; s njihovom prisutnošću i našim posvećenjem Bezgrešnom Srcu Marijinu i plamenom Srcu Sv. Josipa postiže se ravnoteža u osobama i među njima. U promatranju odnosa muško žensko, jako je važno maknuti pogled od aspekta rađanja djece, što je samo jedan aspekt u odnosu jednog para. Svaki odnos između muškarca i žene, neovisno o tome jesu li ožeenjeni ili su izabrali djevičanstvo, treba voditi u uranjanje u Božje Očinstvo, u njegovu stvaralačku, spasiteljsku i posvećujuću snagu, kako bi prenosili titraj Presvetog Trojstva koji se prenosi iz duha duhu, o čemu smo čitali u zadnjim porukama koje je Stefania primila od Duha Svetoga.⁵U ovom razdoblju naše povijesti koje označava definitivni zaokret u razvoju čovječanstva, kao što smo već rekli, temeljno je ući u odnos s Bogom, dovodeći tako u red odnos između muškarca i žene. Njihove uloge u religiji kao i u društvu imaju jednaku važnost, jer jedno ne može zamijeniti drugo; prijeko je potrebna prisutnost jednog i drugog i nužno je da su oni u međusobnom skladu.

S.C: Da bismo sve ovo bolje razumjeli, moramo se vratiti na početak naše povijesti, prije istočnog grijeha. Tada je seksualnost između muškarca i žene bila čista i uzvišena. Bila je direktni izražaj Božanske stvaralačke snage, jer se preko nje održavala ljudska vrsta; bila je, ako se može tako reći, utjelovljenje Božje stvaralačke snage. Seksualnost je bila teško uprljana istočnim grijehom, spustila se na životinjsku razinu, još gore, jer životinja se pari poradi razmnožavanja, ne poradi užitka, slijedi prirodni instikt. Inače, ljudska seksualnost je šira od spolnog odnosa poradi rađanja djece. Ona sadrži u sebi sposobnost muškarca i žene, da se izraze preko osjećajnosti i da susretnu drugi spol. Seksualnost je u stvari jedno sredstvo, preko kojega se izražava Božja snaga, Njegova kreativnost. Stoga ona treba biti vraćena na izvorno obilježje pozitivne snage a ne izopačenosti, ili prigušenosti na pogrešan način. Bog će sve to dovesti u red i djelovat će na duh čovjekov.

T.V:Prije nego završimo, želio bih vam dati neke pozitivne točke na razmišljanje i pozvati vas na veliku nadu koju moramo hraniti, jer Bog djeluje prema definitivnom zaokretu u razvoju čovječanstva; neka se svatko od nas otvori ovom zaokretu i vidjet će, kako će se u njemu probuditi velika nada.

Obraćam se prije svega zaručnicima. Kako je to velika prilika za dvije osobe, ako se one nisu slučajno susrele! Tko dopusti da ga Duh Sveti ispuni, prima svjetlo za izbor partnera na pravi način; u ovom izboru dvije osobe pronalaze svoj identitet i svoje poslanje. Protok stvaralačke snage Božje među njima izražava se u osobnom ostvarenju svakoga i u pripremi za novi život. Tako će buduće začće i rođenje djeteta biti uronjeni u stvaralačku, otkupiteljsku, spasiteljsku i posvećujuću Božju snagu. Na taj način, jedan par prenosi doista novi život. Ne ograničava se na rađanju, nego sudjeluje u zaokretu za cijelo čovječanstvo, jer daje život jednoj novoj generaciji. Pozitivne posljedice svega ovoga su neprocjenjive! Samo tako zaručnici, koji sanjaju o lijepom životu, sjedinjenom, skladnom i sretnom, mogu ostvariti

⁵ Vidi nota 3

njihova očekivanja. Samo tako se rješavaju situacije u kojima muškarac i žena ne mogu živjeti zajedno, isto vrijedi i za članove jedne obitelji.

Često sam susretao roditelje, posebno majke, zabrinute u razdoblju puberteta djece: pitali su se kako usmjeravati djecu, jer im nisu uspjeli biti blizu, itd. itd., Tražili su od mene rješenje, i **ja sam uvijek odgovarao, da je prvi zadatak roditelja da utisnu Duh Božji u duše njihove djece.** Kada kažem utisnuti Duh Božji, ne mislim na nešto apstraktno: jedan otac, jedna majka koji prenose djeci dar vjere preko povjerenja, dar nade i ljubavi, daju djeci pravi smjer. Djeca mogu i pogriješiti u životu, ali primljeni pečat ostaje i usmjerava ih kroz život. Naime, roditelji se brinu za mnoge druge stvari, a ne za ovaj temeljni aspekt u djeci. Kada jedno dijete pogriješi u životu, kada proživljava teške trenutke, trči majci i ocu. Baš u ovim teškim trenucima se budi u njima povjerenje koje su im roditelji utisnuli, ako oni stvarno žive međusobno u skladu s Bogom. Tako se cijela obitelj sjedinjuje u Božjem Duhu, iako ostavlja svakome slobodu za vlastite izbore.

Želim ići još dalje, jer odnos između muškarca i žene, ne zanima samo one koji žive u braku, nego sve muškarce i žene; istina i život u Bogu titraju prema svima. **Odnos muško žensko, odnosi se također i na posvećene osobe.** Jedna zajednica posvećenih bi trebala očitovati titraj snage Presvetog Trojstva, bilo na pojedinačnoj razini bilo na nivou zajednice. Jedna posvećena zajednica koja ne živi dinamiku Presvetog Trojstva, našla je svoj poziv? Shvatila je svoje poslanje? Ako naprotiv živi u Duhu Božjem i komunicira ovaj titraj, te ga prenosi iz duha u duh, kakva ogromna snaga se očituje preko te zajednice.

Postoje mnoge posvećene zajednice, muške ili ženske; ali danas postoje i mješovite zajednice, sastavljene od braće i sestara, gdje se na poseban način može izraziti sklad između muškarca i žene, iako obje strane žive svoje posvećenje u djevičanstvu; ovo nadopunjuje djelo Božje. Razmišljajmo malo o ulozi jednog svećenika: trebao bi držati u jedinstvu, u Duhu Božjem svoju župu, poučavati vjernike da žive u Duhu Božjem i prenosi taj život iz duha na duh. Kakvu snagu bi izražavala takva župa! Mogla bi mijenjati ambijent oko sebe. Pitanje koje vam postavljam je sljedeće: „ Osobe koje sudjeluju u žrtvi Kristovoj na župnim slavljinama, vraćaju li se kući uskrsli u sili Duha Svetoga ili ne? Mogu li djelovati prodorno na život ateista?“ Odgovor na ova pitanja nalazi se u snazi Božjoj koja se izražava preko muškarca i žene: u život jedne župe, župnik bi trebao uključiti u ovom duhu muškarce i žene, bez razlike, a ne ostati izoliran. Govorim na duhovnoj razini, u jednoj župi Duh Božji bi se trebao prenositi iz duha duhu. Cijeli Božji narod bi trebao biti zahvaćen. Stoga postaje nužna prisutnost muškarca i žene u Božjem narodu, sa jednakim dostojanstvom. Nijedan muškarac ne može zamijeniti ženu, i obrnuto. Treba se stvarati sklad među spolovima, koji sigurno prolazi preko odgoja djece sa strane roditelja koji žive u jedinstvu u Duhu Svetom; ali ako su i pastiri odgojeni u ovom duhu sklada, moći će sve više voditi narod u jedinstvo u Duhu Svetom.

S.C: Majčinstvo i očinstvo svakako djeluju, neovisno o tome da li postoji spolno sjedinjenje, jer kako smo prije govorili, očinstvo i majčinstvo idu dalje od spolnog odnosa. Stoga među onima koji su odlučili prikazati svoju seksualnost Bogu, kao u slučaju posvećenih koji žive u čistoći, nisu manje djelotvorni očinstvo i majčinstvo. Božanska stvaralačka snaga koja se izražava u seksualnosti, izražava se u životu duha i prenosi se iz duha na duh. Ova točka je jako važna. Stoga što je ljudska seksualnost, kao što smo već rekli, bila teško uprljana istočnim grijehom, i na Zemlji je preuzela ponekad životinjska obilježja, Bog je primao kroz sve to vrijeme čistoću slobodno izabranu. Ona je predstavljala uzvišenu žrtvu holokausta koja je postala lijek za mnoga zla. Međutim, Bog treba ozdraviti ljudsku seksualnost i smjestiti je u očinstvo i majčinstvo autentično življeno. Dakle, tko je također odlučio posvetiti se Bogu u čistoći, sigurno može živjeti svoju originalnost oca i majke na duhovnoj razini. Iako nema fizičkog kontakta, između posvećenog muškarca i žene, bez sumnje postoji duhovno jedinstvo u Bogu; to je prolazak Božanske snage između muškarca i žene, koji je neophodan za Božje planove.

T.V: Neovisno o životnom izboru, brak ili posvećeni život, muškarac i žena su pozvani živjeti međusobno u zdravom odnosu, prenoseći jedno drugom život u duhu, cijelim svojim bićem. Ovo nas štiti od individualizma koji je u korjenu svake rastave. Bog želi otkupiti čovječanstvo: ne možemo misliti da uglavljenje u Kristu cijelog svemira može doći ako postoji rastavljenost između muškarca i žene. Odnos muško-žensko se treba uskladiti u Duhu Svetom, i to se treba dogoditi u svakom životnom području: u politici, društvu, religiji itd. Samo tako možemo sabrati plodove uglavljenja u Kristu u cijelom svemiru. Tako se mogu rađati zdrava i cjelovita djeca Božja. Svi mi imamo pred očima strašne posljedice rastava brakova, nejedinstva između muža i žene, obiteljskih prepirki koje dovode do mnogih zločina učinjenih u obiteljskim kućama. Sve to se preslikava na društvo, na religiju na sve strane. Pođimo onda pravim putem, pozitivnim! Ne želimo vam dati recepte niti teorije, nego vam donosimo bogato iskustvo koje smo imali bilo što se tiče Zemlje, bilo svemira. To su točke za razmišljanje kojima vam želimo pomoći da napredujete iz punine u puninu. U svakoga od nas je stavljeno sjeme slike i prilike Božje, stvaralačke snage koja se sada treba očitovati i razvijati u svim svojim dimenzijama.

S.C: Ova stvaralačka snaga ne može se razviti u nama sve dok se uistinu ne odlučimo darovati Bogu, darovati cijelo naše biće Njemu. Samo po dinamičnoj, istinskoj i snažnoj vjeri, dopuštamo Bogu da djeluje u nama i da probudi sve one povlastice koje svatko od nas ima, ali koje često leže ispod naše sebičnosti, jer kada ne živimo po Božjim zakonima, neizbježno slijedimo zakone sebičnosti. Zakon sebičnosti onečišćuje odnose i izokreće sve ono što je Bog stvorio u svojoj savršenosti, svojoj punini. Važno je sada više nego ikad, darovati se Bogu i dopustiti da njegov zakon upravlja cijelim našim bićem. Tada će se popraviti naši odnosi s muškarcima, ženama, bližnjim, svim onim čime nas Bog okružuje, samim ambijentom, jer će biti podložni Božjim zakonima, a ne našoj sebičnosti. Naša sebičnost nas vodi u sukob s drugima, jer kada smo sebični ne želimo se mijenjati. Ako se

<http://premanovomstvaranju.org>

uronimo u Boga, ako Mu se prikažemo, Gospodin će mijenjati našu misao i preobrazit će nas; i u ovoj preobrazbi mi ćemo ići prema drugom na pravi način.

T.V: Zahvaljujemo vam što ste slušali naše svjedočanstvo. Bit ćemo pred Bogom i molit ćemo za vas, kako bi stvaralačka snaga Božja djelovala u vama i da tako možete sve ovo staviti u praksu. Pozdravljamo vas i blagoslivljamo.